**I. korcsoport (1-2. osztály):**

| | |
|---|---|
| 1. Sámuel elhívása | 1 Sámuel 3,1-9;15-21 |
| 2. Jézus a templomban | Lukács 2,41-52 |
| 3. A gyermek, akinek volt kenyere és hala | János 6,1-15 |
| 4. Zsoltárok 127,1-5 | |

1. Sámuel elhívása 1 Sámuel 3,1-9;15-21

1Az ifjú Sámuel pedig az Úr szolgája volt Éli felügyelete alatt. Abban az időben ritkaság
volt az Úr igéje, nem volt gyakran látomás.2Egy napon az történt, hogy Éli a szokott
helyén feküdt. Szeme már meggyengült, alig látott. 3Az Isten mécsese még nem aludt ki,
és Sámuel ott feküdt az Úr templomában, ahol az Isten ládája volt.4Az Úr szólította
Sámuelt, és ő így felelt: Itt vagyok. 5Majd odafutott Élihez, és ezt mondta: Hívtál engem,
itt vagyok. Ő azonban így válaszolt: Nem hívtalak, menj vissza, feküdj le! Elment tehát,
és lefeküdt. 6De újra szólította az Úr Sámuelt, Sámuel pedig fölkelt, odament Élihez, és
ezt mondta: Hívtál engem, itt vagyok. Ő azonban így felelt: Nem hívtalak, fiam, menj
vissza, feküdj le! 7Sámuel még nem ismerte az Urat, mert az Úr még nem jelentette ki
igéjét neki. 8Az Úr azonban harmadszor is szólította Sámuelt. Ő pedig fölkelt, megint
odament Élihez, és ezt mondta: Hívtál engem, itt vagyok. Ekkor értette meg Éli, hogy
az Úr szólítja az ifjút. 9Azért ezt mondta Éli Sámuelnek: Menj, feküdj le, és ha újból
szólít, ezt mondd: Szólj, Uram, mert hallja a te szolgád! Sámuel elment, és lefeküdt a
helyére.
15Sámuel pedig feküdt egész reggelig, és akkor kitárta az Úr házának az ajtóit. De Sámuel
nem merte elmondani Élinek a látomást. 16Éli azonban hívta Sámuelt, és ezt mondta:
Fiam! Sámuel! Ő pedig így felelt: Itt vagyok. 17Éli megkérdezte: Milyen kijelentést
kaptál? Ne titkold el előttem! Ne segítsen téged az Isten se most, se ezután, ha eltitkolsz
előttem egyetlen szót is mindabból, amit kijelentett neked! 18Elmondott azért neki
Sámuel mindent, semmit sem titkolt el előtte. Éli pedig ezt mondta: Ő az Úr. Tegye azt,
amit jónak lát.19Sámuel felnövekedett. Az Úr pedig vele volt, és igéiből semmit sem
hagyott beteljesületlenül. 20És megtudta egész Izráel Dántól Beérsebáig, hogy az Úr
prófétájául rendelte Sámuelt. 21Az Úr még többször is megjelent Sílóban, és kijelentette
magát az Úr Sámuelnek igéje által Sílóban.

2. Jézus a templomban Lukács 2,41-52

41Szülei évenként elmentek Jeruzsálembe a páska ünnepére 42Amikor tizenkét éves lett,
szintén felmentek Jeruzsálembe az ünnepi szokás szerint. 43Miután pedig elteltek az
ünnepnapok, és hazafelé indultak, a gyermek Jézus ott maradt Jeruzsálemben. Szülei
azonban ezt nem vették észre. 44Mivel azt hitték, hogy az útitársak között van, elmentek
egynapi járóföldre, és csak akkor kezdték keresni a rokonok és az ismerősök között. 45De
mivel nem találták, visszatértek Jeruzsálembe, és ott keresték tovább. 46Három nap múlva
találták meg a templomban, amint a tanítómesterek körében ült, hallgatta és kérdezte
őket, 47és mindenki, aki hallotta, csodálkozott értelmén és feleletein. 48Amikor szülei
meglátták, megdöbbentek, anyja pedig így szólt hozzá: Gyermekem, miért tetted ezt
velünk? Íme, apád és én kétségbeesetten kerestünk téged. 49Ő pedig így válaszolt: Miért

kerestetek engem? Nem tudtátok, hogy az én Atyám házában kell lennem? 50Ők azonban
a nekik adott választ nem értették. 51Jézus ezután elindult velük, elment Názáretbe, és
engedelmeskedett nekik. Anyja mindezeket a szavakat megőrizte szívében, 52Jézus pedig
gyarapodott bölcsességben, testben, Isten és emberek előtt való kedvességben.

### 3. A gyermek, akinek volt kenyere és hala — János 6,1-15

1Jézus ezután elment a Galileai-tengernek, Tibériás tavának túlsó partjára. 2Nagy sokaság
követte őt, mert látták, milyen jeleket vitt végbe a betegeken. 3Jézus pedig felment a
hegyre, és ott leült a tanítványaival együtt. 4Közel volt a páska, a zsidók ünnepe. 5Amikor
Jézus észrevette, hogy nagy sokaság közeledik hozzá, így szólt Fülöpnek: Honnan
vegyünk kenyeret, hogy ezek ehessenek? 6Ezt pedig azért kérdezte tőle, hogy próbára
tegye, mert ő már tudta, mit fog tenni. 7Fülöp így válaszolt neki: Kétszáz dénár árú
kenyér sem elég nekik, hogy mindenki kapjon valami keveset. 8Egyik tanítványa,
András, Simon Péter testvére így szólt hozzá: 9Van itt egy gyermek, akinél van öt
árpakenyér és két hal, de mi ez ennyi embernek? 10Jézus ezt mondta: Ültessétek le az
embereket! Füves terület volt az. Letelepedtek tehát a férfiak, szám szerint mintegy
ötezren. 11Jézus pedig vette a kenyereket, hálát adott, és kiosztotta az ott ülőknek;
ugyanúgy osztott a halakból is, amennyit kívántak. 12Amikor pedig jóllaktak, így szólt
tanítványaihoz: Szedjétek össze a maradékot, hogy semmi se vesszen kárba!
13Összeszedték tehát, és tizenkét kosarat töltöttek meg az öt árpakenyér maradékával,
amit meghagytak azok, akik ettek. 14Miután látták az emberek, hogy milyen jelt tett, ezt
mondták: Ez valóban az a próféta, akinek el kellett jönnie a világba. 15Amikor pedig
Jézus észrevette, hogy érte akarnak jönni, és el akarják ragadni, hogy királlyá tegyék,
visszavonult ismét a hegyre egymagában.

### 4. Zsoltárok 127,1-5

1Zarándokének. Salamoné. Ha az Úr nem építi a házat, hiába fáradoznak az építők. Ha
az Úr nem őrzi a várost, hiába óvják azt az őrök. 2Hiába keltek korán, és feküsztök későn:
fáradsággal szerzett kenyeret esztek. De akit az Úr szeret, annak álmában is ad eleget.
3Bizony, az Úr ajándéka a gyermek, az anyaméh gyümölcse jutalom. 4Mint a hős kezében
a nyilak, olyanok a serdülő ifjak. 5Boldog az az ember, aki ilyenekkel tölti meg a tegzét:
nem szégyenül meg, ha ellenségeivel van szóváltása a kapuban.